

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. П., 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Н. Попова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова
като разгледа докладваното от Албена Г. Палова Въззивно гражданско дело
№ 20225200500558 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. С решение № 260009/21.03.2022 г., постановено по гр.д. № 572/2019 г. П. районен съд е приел за установено по отношение на Р. С. А. с ЕГН *****, Й. И. А. с ЕГН *****, М. И. А. с ЕГН*****, Н. З. Н. с ЕГН ***** и С. А. Х. с ЕГН *****, че ищите М. Х. М. с ЕГН ***** и Г. Х. М. с ЕГН ***** са собственици на реалната част от поземлен имот с пл. № 36 по кадастралния и регулационен план на с. К. от 1959г., отразена със сини заштриховани линии на приподписаната от съда и представляваща неразделна част от настоящото решение комбинираната скица, намираща се на лист 303 по гр. д. № 572/2019 г. на РС-П., изготвена от вещите лица Б. З. Г., Х. И. К. и О. А.ов М..

Осъдил е Р. С. А. с ЕГН *****, Й. И. А. с ЕГН *****, М. И. А. с ЕГН*****, Н. З. Н. с ЕГН ***** и С. А. Х. с ЕГН *****, да заплатят на М. Х. М. с ЕГН ***** и Г. Х. М. с ЕГН *****, сумата от общо 1400 /хиляда и четиристотин/ лева - деловодни разноски.

Против така постановеното решение в законния срок е постъпила въззивна жалба от Р. С. А., Й. И. А., М. И. А. и Н. З. Н., всички с адрес гр.П.,

ул.“А.К.“ № 16, ет.1, ап.2, с изложени оплаквания за незаконосъобразност. В жалбата се твърди, че неправилно районният съд е приел, че ишците са осъществявали давностно владение върху спорния имот през периода 23.11.1997 г. – 23.11.2022 г. и по този начин са станали негови собственици. Жалбоподателите твърдят, че през посочения период от време имотът е бил общинска собственост, а законът забранявал за същия времеви период имоти общинска и държавна собственост да бъдат придобивани по давност. Спорът с ишцата приключил с решение № 10570/30.10.2006 г. по адм.д. № 7816/2006 г. по описа на ВАС е поради това давност не била текла и докато този спор е бил висящ. Освен това по делото била представена скица, от която било видно, че частите от имоти №№ 36 и 37, предмет на настоящия иск, били с лице към улицата, а остатъците от двата имота оставали без лице към улицата, с което ответниците не били съгласни. По делото било доказано, че ответниците били владели и ползвали имот пл.№ 36 след възстановяване на собствеността по реда на ЗСПЗЗ и никога не го били изоставяли, за да могат ишците да го завладеят. Искането е първоинстанционното решение да бъде отменено, вместо което да бъде постановено ново, с което предявеният иск да бъде отхвърлен като неоснователен с присъждане на разноските за две инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответниците по въззивната жалба М. Х. М. и Г. Х. М., с който въззивната жалба е оспорена с искане решението на РС-П. да бъде потвърдено. Прави се анализ на събраните по делото доказателства с краен извод за основателност и доказаност на предявения иск. Претендират се разноски.

Въззивният съд след като се запозна с твърденията, изложени във въззивната жалба и писмения отговор, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства, като взе предвид становищата, изразени в проведеното открито съдебно заседание и при спазване разпоредбата на чл.235 от ГПК, намира обжалваното решение за недопустимо по следните съображения:

В исковата молба на първоначалната ищца К.К. М. (която е починала в хода на процеса и на нейно място като ишци са конституирани нейните наследници по закон М. Х. М. и Г. Х. М.) са изложени обстоятелства относно наличие на спор за материално право, касаещ границите на имота, чиято собственост ишцата претендира.

Посочено е, че по нейно искане е постановен отказ за заснемане на имота в кадастъра поради „застъпване на имот № 37 с имот № 36“. Проведена е административна процедура, която е приключила с отхвърляне на жалбата на ищцата против административния акт. Този изход на административното производство е обосновал предявяване на иск с правно основание чл.54 ал.2 от ЗУТ. При първото разглеждане на делото П. районен съд е дал такава квалификация, но не се е произнесъл по този иск, а само по предявения втори иск – за установяване на собственост върху същия имот към настоящия момент. Страната не е поискала в срок допълване на решението, поради което предмет на въззивната проверка, вкл. към настоящия момент, е само спорът по иска с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК. Първоначално с петитума на исковата молба ищцата Е. М. е претендирала да бъде прието по отношение на ответниците, че *тя е собственик на имот пл.№ 37 в кв.4 с площ 1230 кв.м.съгласно възлагане на дял I по гр.д. № 452/1989 г. по обезсиления план на с.К. от 1959 г., незастроен, при граници: Б. Гев Г., Г. И. С., стопански двор и улица.*

За да обоснове интереса си от този иск, ищцата е изложила обстоятелства относно оспорване на правата ѝ, които претендира, че се разпростират и върху имот пл.№ 36, като се позовава и на евентуални грешки в кадастъра при заснемане границите на имот № 37 по плана от 1959 г.

Заявявайки претенция в исковата молба, ищцата не е индивидуализирала спорния имот по сега действащия план от 1995 г. В тази връзка въззивният съд, разгледал спора по в.гр.д. № 481/2018 г., е оставил исковата молба без движение с указания ясно да се посочи кой е имотът, право на собственост към момента върху който се иска да бъде установено, да се индивидуализира имотът по действащия план /като се преодолее противоречието в описанието на имота чрез доказателствата за собственост/ и да се посочи правният интерес от установяване на права върху имота - така както е описан. В постъпилата молба в изпълнение указанията на съда е посочено, че по сега действащия план на населеното място от 1995 година имотът е заснет без планоснимачен номер и попада в парцел IV-Стопански двор в кв.2, в който имотът участва с 1072 кв.м.

Ищцата е подържала претенцията си за установяване правото на собственост върху имота по сега действащия план - попадащ в парцел IV-

Стопански двор в кв.2, позовавайки се на давност. В проведеното на 06.03.2019 г. пред въззивния съд открито съдебно заседание вещото лице инж.С.Б. е уточнила, че парцел IV е значително по-голям от имота, който ищцата претендира и който включва части от бившите имоти пл.№ 36 и пл.№ 37 и по-точно лицевите им части. Тези части са включени в парцел IV, но не го изчерпват.

В решение № 74/12.03.2019 г., постановено по в.гр.д. № 418/2018 г., ПОС е изясни предмета на спора като е приел, че се иска да *бъде установено правото на собственост върху част от парцел IV-Стопански двор в кв.2 по действащия план на с.К. от 1995 година, доколкото в него попадат с 1072 кв.м. части от бившите имоти с пл.№№ 36 и 37, при граници: от изток - имот пл.№ 11, записан на Г. Б.ов Г. и И.Д. Г.; от север - улица, а от юг - имот пл.№10 - стопански двор на ТКЗС.* Въззивният съд е обезсилил решението на РС-П. като недопустимо, защото съдът се е произнесъл по отношение на имот, който ищцата не е претендирала и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд с указание да бъде постановено решение относно имота, претендиран от ищцата.

При новото разглеждане ответниците са заявили чрез своя процесуален пълномощник в проведеното на 30.09.2019 г. съдебно заседание, че не оспорват правата на ищцата по отношение на имот пл.№ 37, а оспорват само претенцията ѝ относно имот пл.№ 36 по плана от 1959 г.

В съдебното заседание, проведено на 07.02.2022 г., новоконституираната (след смъртта на ищцата Е. М.) ищца М. М. лично е заявила, че претендира, че наследниците на Е. М. са собственици на *целия парцел IV-Стопанска дейност по действащия план от 1995 г.* и е поискала съдът да приеме, че *„ищците са собственици на земната площ, върху която старият имот пл.36 и настоящият парцел IV-Стопанска дейност се припокриват“.*

В същото време в писмената защита на процесуалния ѝ пълномощник адв. Захова се претендира, че ищците са собственици на имота с представеното геодезическо заснемане по предходния обезсилен план от 1959 г. и описан в н.а. № 134/1967 г., както и в съдебно решение за извършена делба, по силата на което в дял I на К. М. е поставен имот с площ 1000 кв.м. с пл.№ 37 в кв.4 – незастроен, при съсед: Б. Г., Г. С., стопански двор и улица,

като площта по представеното геодезическо заснемане е 1072 кв.м.

С обжалваното решение П. районен съд е приел за установено по отношение на Р. С. А. с ЕГН *****, Й. И. А. с ЕГН *****, М. И. А. с ЕГН*****, Н. З. Н. с ЕГН ***** и С. А. Х. с ЕГН *****, че ищите М. Х. М. с ЕГН ***** и Г. Х. М. с ЕГН ***** са собственици на реалната част от поземлен имот с пл. № 36 по кадастралния и регулационен план на с. К. от 1959 г., отразена със сини зашириховани линии на приподписаната от съда и представляваща неразделна част от настоящото решение комбинираната скица, намираща се на лист 303 по гр. д. № 572/2019 г. на РС-П., изготвена от вещите лица Б. З. Г., Х. И. К. и О. А.ов М.

Заради разнопосочните формулировки на исковата претенция по чл.124 от ГПК в петитума на исковата молба и допълнителните молби и устни изявления, депозиран в хода на производството до настоящия момент, въззивният съд е оставил исковата молба отново без движение, като е дал указание исковата претенция да бъде формулирана ясно, като имотът бъде индивидуализиран съгласно действащия към момента план на с.К. с посочване на граници, за да може да бъде преценена допустимостта на обжалвания съдебен акт.

С молба от 21.12.2022 г. М. М. и Х. М. са формулирали следния петитум: *установяване на право на собственост на основание наследство, доброволна делба и давностно владение върху недвижим имот - без планоснимачен номер, по действащия от 1995 г. план на с. К., който е включен в парцел IV - Стопански двор в кв.2, доколкото в него попадат части от бившите имоти с пл.№№ 36 и 37, при граници : от запад - имот пл. № 9, записан в разписната книга към плана на Г. И. С. и Е. И. С., от изток-имот пл.№ 11, записан на Г. Б.ов Г. и И.Д. Г., от север - улица, а от юг- имот с пл.№ 10 - стопански двор на ТКЗС.*

С оглед така направения анализ на исковата претенция и предвид уточняването на предмета на спора, направено с молбата от 21.12.2022 г. пред настоящата съдебна инстанция, въззивният съд приема, че П. районен съд отново не се е произнесъл по отношение на имота, за който е заявена исковата претенция, което прави обжалваното решение недопустимо. Нещо повече, описанието на имота в диспозитива на обжалваното решение не съответства

на нито един от заявените петитуми в хода на процеса, а по начина, по който имотът е описан, решението е неизпълнимо. Това налага то да бъде обезсилено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд с указание при новото разглеждане на спора районният съд да разреши действителния правен спор между страните, като се произнесе по предявения иск.

Разноски по делото следва да бъдат присъдени от районния съд, вкл. и направените от страните пред настоящата инстанция, с оглед изхода на спора след постановяване на валидно и допустимо съдебно решение.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260009/21.03.2022 г., постановено по гр.д. № 572/2019 г., с което П. районен съд е приел за установено по отношение на Р. С. А. с ЕГН *****, Й. И. А. с ЕГН *****, М. И. А. с ЕГН*****, Н. З. Н. с ЕГН ***** и С. А. Х. с ЕГН *****, че ишците М. Х. М. с ЕГН ***** и Г. Х. М. с ЕГН ***** са собственици на реалната част от поземлен имот с пл. № 36 по кадастралния и регулационен план на с. К. от 1959г., отразена със сини заштриховани линии на приподписаната от съда и представляваща неразделна част от настоящото решение комбинираната скица, намираща се на лист 303 по гр. д. № 572/2019 г. на РС-П., изготвена от вещите лица Б. З. Г., Х. И. К. и О. А.ов М. и е осъдил Р. С. А. с ЕГН *****, Й. И. А. с ЕГН *****, М. И. А. с ЕГН*****, Н. З. Н. с ЕГН ***** и С. А. Х. с ЕГН *****, да заплатят на М. Х. М. с ЕГН ***** и Г. Х. М. с ЕГН *****, сумата от общо 1400 /хиляда и четиристотин/ лева - деловодни разноски.

ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд за постановяване на решение по предявения иск.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____